

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

מנחות-שתי הלחם		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
ממין כוורת היה לה בתנור, ודומה כמין טבלא מרובעת.	מיתבי:									♣	!	◇	צה.			
אימא: ופיה דומה כמין טבלא מרובעת.										■	!	◇	צה.			
תניא כמאן דאמר כמין ספינה רוקדת										■			צה.			
ארבעה סניפין של זהב היו שם, מפוצלין מראשיהן, כמין דקרנין היו, שסומכין בהן את הלחם, שהוא דומה כמין ספינה רוקדת.	דתניא:									■	■	◇	צה.			
לחם הפנים נפסל במסעות, או אינו נפסל במסעות?	איבעיא להו:											^	◇	צה.		
נפסל	חד: [רבי יוחנן/רבי יהושע בן לוי]									♣	!	◇	צה.			
אינו נפסל.	וחד: [רבי יוחנן/רבי יהושע בן לוי]									♣	!	◇	צה.			
מאן דאמר נפסל, דכתיב: כאשר יחנו כן יסעו, מה בחנייתו נפסל ביוצא, אף בנסיעתו נפסל ביוצא												■	◇	צה.		
מאן דאמר אינו נפסל, דכתיב: ולחם התמיד עליו יהיה.												■	◇	צה.		
ואידך נמי הא כתיב: כאשר יחנו כן יסעו												♣		צה.		
לאידך גיסא, מה בחנייתו כי לא יצא ממקומו לא מיפסיל, אף בנסיעתו כי לא יצא ממקומו לא מיפסיל.												!		צה.		
ואידך נמי הא כתיב ולחם התמיד עליו יהיה												♣		צה.		
במסודר דכולי עלמא לא פליגי, אלא כי פליגי - במסולק	אלא כי אתא רב דימי אמר:											■	◇	צה.		
מאן דאמר נפסל, דכתיב: כאשר יחנו כן יסעו, מה בחנייתו נפסל ביוצא, אף בנסיעתו מיפסל ביוצא												■	◇	צה.		
למאן דאמר אינו נפסל, דכתיב: ונסע אהל מועד, אע"פ שנסע אהל מועד הוא.												■	◇	צה.		
ואידך נמי הכתיב: כאשר יחנו כן יסעו												♣		צה.		
לאידך גיסא, מה בחנייתו כי לא מפיק ליה לא מיפסיל, אף בנסיעתו כי לא מפיק ליה לא מיפסיל.												!		צה.		
ואידך נמי הא כתיב: ונסע אהל מועד												♣		צה.		
ההוא לדגלים הוא דאתא.												!		צה.		
ואידך?												♣		צה.		
ממחנה הלויים בתוך המחנות נפקא.												!		צה.		
בשעת סילוק מסעות - קדשים נפסלין ביוצא, וזבין ומצורעין משתלחין חוץ למחיצתן	מיתבי:											■	♣	◇	צה.	
מאי לאו אפילו לחם הפנים													♣	◇	צה.	
לא, בר מלחם הפנים.													!		צה.	
מה נפשך? אי אהל מועד דוקא הוא, אפילו קדשים נמי אי אהל מועד לאו דוקא הוא, אפילו לחם הפנים נמי													♣	◇	צה.	
מר אמר במסודר, ומר אמר במסולק, ולא פליגי.	אלא כי אתא רבין אמר:												■	◇	צה.	
ש"מ: יש סילוק מסעות בלילה, דאי סלקא דעתך אין סילוק מסעות בלילה, אימת מדלי? לצפרא, מאי איריא משום יוצא? תיפוק לי דאיפסיל ליה בלינה.	אביי:												■	◇	צה.	
פשיטא, ללכת יומם ולילה כתיב													♣		צה.	
מהו דתימא: הני מילי היכא דקור ביממא, אבל היכא דלא עקור ביממא, בליליא לא מצו עקרי, קא משמע לן.													!	◇	צה.	
הוגללו הפרוכת, הותרו הזבין ומצורעין ליכנס לשם	ורמיניה:												■	♣	◇	צה.

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראייה- ■ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:

מנחות-שתי הלחם		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא קשיא: הא ר' אליעזר, הא רבנן	רב אשי:											◇	צה:
יכול דחקו זבין ומצורעין ונכנסו לעזרה בפסה הבא בטומאה, יכול יהו חייבין? תלמוד לומר: (במדבר ה') וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש, בשעה שטמאי מתים משתלחין - זבין ומצורעין משתלחין, אין טמאי מתים משתלחין - אין זבין ומצורעין משתלחין.	דתניא, רבי אליעזר:											◇	צה:
אחת שתי הלחם ואחת לחם הפנים - לישתן ועריכתן בחוץ ואפייתן בפנים, ואינן דוחות את השבת	[רבנן]											◆	צה:
כל מעשיהם בפנים	רבי יהודה:											◆	צה:
לעולם היו רגיל לומר: שתי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות בבית פאגי.	רבי שמעון:											◆	צה:
הא גופא קשיא, אמרת: לישתן ועריכתן בחוץ, אלמא מדת יבש לא נתקדשה, ואפייתן בפנים, אלמא מדת יבש נתקדשה												◇	צה:
הקשה אדם קשה שהוא קשה ככרזל, ומנו? רב ששת.	רבא:											○	צה:
מאי קשיא? דלמא עשרון לא מקדש, תנור מקדש												!	צה:
אלא אי קשיא הא קשיא, ואפייתן בפנים, אלמא תנור מקדש, ואינן דוחות את השבת, איפסלה בלינה												!	צה:
הקשה אדם קשה שהוא קשה ככרזל, ומנו? רב ששת.	רבא:											○	צה:
מאי קשיא? דלמא מאי מבפנים? במקום זריזין.	רב אשי:											!	צה:
והא דרב אשי ברותא היא, מה נפשך? אי אפייה בעינן זריזין, לישא ועריכה נמי בעינן זריזין, ואי לישא ועריכה לא בעינן זריזין, אפייה נמי לא בעינן זריזין אלא דרב אשי ברותא היא.												■	צה:
כל מעשיהן בפנים וכו'.	רבי יהודה:											■	צה:
ושניהן מקרא אחד דרשו: (שמואל א' כ"א) והוא דרך חול אף כי היום יקדש בכלי	רבי אבהו בר כהנא:											■	צה:
בחול אשכחינהו דקא אפו ליה, אמר להו: דרך חול קא אפיתו ליה? אף כי היום יקדש בכלי, איפסיל ליה בלינה	רבי יהודה סבר:											■	צה:
בשבת אשכחינהו דקא אפו ליה, אמר להו: לא דרך חול בעיתו למיעבדיה? מידי תנור מקדש? שלחן הוא דמקדש.	רבי שמעון סבר:											■	צה:
ומי מצית אמרת דבשעת אפייה אשכחינהו? והכתיב: (שמואל א' כ"א) ויתן לו הכהן קודש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני ה'.												!	צה:
אלא מאי דרך חול דקא אמר להו? הכי קא אמרו ליה: ליכא לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני ה'												○	צה:
אמר להו: לא מיבעיא האי דכיון דנפק ליה ממעילה דרך חול הוא, אלא אפילו האיך נמי דהיום יקדש בכלי הבו לוי דליכול, מסוכן הוא.												○	צה: